

det er jo nemlig meget ønskeligt for den at kunne betale contant saa meget som muligt, da der naturligvis ellers maa betales meget høiere Priser. Deraf følger, at den søger at gjøre Beholdningen frugtbringende. At Indkjøb af kongelige Obligationer kan medføre et Tab, dersom Courfen stikker sig anderledes, er en Selvfølge; men jeg veed ikke, om man har anstillet nogen Beregning over, hvorledes det vilde have stillet sig, naar man havde ladet Pengene henligge ufrugtbaregjorte, om Tabet da ikke vilde have været større. Der kunde maaskee være Anledning til at søge en Forandring tilveiebragt, saaledes som Sagen nu stikker sig — det skal jeg ikke nægte; men Hovedmangelen ligger efter min Formening deri, at Handelen sidder inde med saamange Penge og ikke indbetaler Alt, hvad enten det kan betragtes som et Overflud eller ikke. Saa snart den kunde undvære Pengene i 8 Dage, skulde den efter min Formening betale dem ind, og den skulde da igjen kunne trække paa Finantshovedkassen for de Beløb, som efterhaanden viste sig at være nødvendige for den.

Ordføreren: Jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af den ærede Ministers Ytringer. I Realiteten ere vi jo enige; Spørgsmaalet er kun om, hvorledes man skal betragte den grønlandste Handelsdirection. Dersom den grønlandste Handelsbestyrelse blot skal betragtes som Bestyrelse for Grønland, da troer jeg, at den ærede Ministers Anskuelse vilde være ganske rigtig; men jeg er ikke ganske sikker paa, naar man betragter Directionen i dens dobbelte Egenkab, deels som Bestyrer af Landet Grønland, og deels som Handelsdirection, at da den af den ærede Minister udtalte Anskuelse er aldeles correct. Naar man nemlig betragter Sagen fra Handelsens Standpunkt, vil man neppe kunne bedømme, hvorvidt Handelsdirectionen har formået at opfylde sit Hverv som Handelsdirection, naar man ikke gav den en egen Driftscapital. Det er det, der egentlig er Spørgsmaal om. Efter det Forslag, som den ærede Minister omtalte som Noget, der vilde være ønskeligt, siger man til Handelsdirectionen, at den aldeles ikke behøver at have nogen Drifts-

kapital, ikke behøver at sørge for, at de Penge, som den skal bruge, ere tilstede i rette Tid. Dette forekommer mig ikke stemmende med det almindeligt Antagne om en Handelsdirection, og det er ogsaa med Hensyn til denne Betragtning, at jeg har yttret mig imod Forrentningen. Naar Taler er om en Handelsmand, vil han vistnok ikke gjøre sin Kassebeholdning frugtbar ved Indkjøb af Obligationer, da han veed, at dette egentlig ikke er nogen Frugtbaregjørelse, men en Speculation. Selv om det nu viste sig, at det Tab, der er opstaaet for den grønlandste Handel paa denne Maade, ikke var større, end det vilde have været, hvis den havde ladet Pengene ligge hen, vilde det dog ikke forekomme mig, at der deri laa et tilstrækkeligt Forsvar for den. Skal man bedømme Sagen alene fra Handelsens Side, troer jeg rigtignok, at man maatte have lagt en anden Maalestof til Grund. Jeg har kun tilladt mig disse Ytringer, for at det ikke skulde see ud, som om Udvalget ikke havde taget Hensyn til, at Taler var om en Handelsdirection.

Indenrigsministeren ad interim: Ja, Directionen virker jo i en dobbelt Egenkab, baade som Bestyrer af Grønland og som Handelsdirection, og man kan ikke anlægge den samme Maalestof paa alle dens Foretagender som paa dem, en Kjøbmand udfører. Derimod skal jeg være fuldkommen enig med den ærede Taler i, at dens Stilling er særlig, saa at den ikke kan have den samme Frihed som en Mand, der handler paa egen Risico. Jeg vil bemærke, at i en vis Henseende er Indenrigsministeren befuldmægtiget for Finantsministeren; ligesom Finantsministeren undertiden bestyrer Kongerigets Penge, saaledes bestyrer Indenrigsministeren som Befuldmægtiget for Finantsministeren den grønlandste Handel; men her indtræder det besynderlige Tilfælde, at selve den Befuldmægtigede, Commis'en, om man vil, skal staffe Pengene, og det er meget dyrere, end om Principalen selv kan staffe dem. Det er aabenbart, at det maa blive dyrere paa end eller anden Maade for den grønlandste Handel, om den enten ved at udsætte Betalingen maa komme til at betale høiere, eller om den skulde søge Raad til Dagens Priser ved Buxler, eller paa hvad Maade